

Forfatter: Kidde, Harald

Titel: Udrag fra Helten

Citation: Kidde, Harald: "Helten", i Kidde, Harald: *Helten*, Gyldendal, 1926, s. 141. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kidde03-shoot-idm139975277454736/facsimile.pdf> (tilgået 17. september 2021)

Anvendt udgave: Helten

Men først en Uge efter erfoer jeg, af en Avislap, at i den Sarkofag, der under så tunge Flojlstæpper kryssede Eberhards fattige Fyrreskrin med det utålmodigt flagrende Klæde, gemtes min Fader.

Han var død samme Nat som Eberhard, og de jordes i samme Time og af samme Præst, i de Riges og de Fattiges Jord. —

— Nogle Dage senere stod Adam og Augustinus i min Dør Augustinus må have vejret, at Adam havde sørget for Begravelsen, og derfor fortrædt sin Flugt. Hvorfor Adam kom, véd jeg ikke. Men han huskede sagtens stadig hin Præmie, han havde taget fra min Nød, fordi hans Ære bød ham det. Samme Ære krævede vel nu, at han hjalp den Svage. Og han var fuld af gavmild Glæde over omsider at være trådt ud af den Barnealder, hvori han længst ikke hørte hjemme, ind i de Væxnes Rækker, hvor han førte sig med så vant en Anstand.

De kom og vilde have mig med hen i „Studenteforeningen“ i Boldhusgade. Nu måtte vi jo lære den at kende, sagde de.

Jeg sad på Eberhards gamle Rejsekiste med Korset og Blodkransen, endnu en Gang med „Hjærtebogen“ i Hånden og så på dem, som de stod dér — Augustinus med de spejdende, rødkantede Øjne, det lurende Smil om de tynde Læber, med de blankslidte Klæder sirligt børstede og stoppede, årvågen og på Spring — og Adam, rank i sin snævre Frakke med den høje Krave og Kalvekrysset med Diamantnålen, med det lysende Ansigt i det lokkede Hår. Jeg så, at hans jomfruspinkle Træk havde fået mere Fylde, ja, at hans runde Hage alt skød sig i en svag Dobbeltfold over det hvide Halsbind. Jeg så dem, de to Sejrherrer i det kommende Liv — Forretningsmanden, der beherskede Pengenes Veje og Mål — og Andens og Sjælenes Behersker.

Jeg hørte dem sige, at nu måtte vi lære „Studenteforeningen“ at kende, og spurgte mig selv med Bedemand Jochumsens Spørgsmål: „Er du Student?“

Og hvor lød det Spørgsmål mig ikke i Møde oppe i Boldhusgade mellem de leende og snakkende unge